

DVE VELIKI STAVKI SE BLIZATA URAVNAVNI

TAJNIK URADA ZA OBNOVO AMERIŠKEGA GOSPODARSTVA JE NAPOVEDAL ZA JESEN BOLJŠE ČASE

Vladni posredovalci so neprestano na delu. — V San Franciscu se še vedno vrše izgrede. — Pristaniški delavci v San Francisco bodo glasovali, če naj se vrnejo na delo ali ne. — Stavka v industriji železa. — Henderson pravi, da so se zasebni dolgovi zelo zmanjšali.

Vse kaže, da se blizata svojemu koncu dve veliki stavki: stavka šoferjev v Minneapolis in stavka pristaniških delavcev v San Franciscu.

Vladni posredovalci so neprestano na delu, in so imeli doslej že precej lepih uspehov.

Kakor kaže, se jim je posrečilo pregovoriti stavkarje v Minneapolis, da bodo po vzorcu svojih tovarišev v San Franciscu glasovali, če so za nadaljevanje stavke ali ne.

V obeh mestih je prišlo do manjših izgredov, toda policiji se je kmalu posrečilo napraviti red.

SAN FRANCISCO, Cal., 23. julija. — Vladni posredovalni odbor je pregovoril 12,000 stavkajočih delavcev, naj glasujejo če se strinjajo s predlogi posredovalcev in če se žele vrniti na delo. Glasovanje se v kratkem vršilo.

Težke posledice, ki jih je imel generalni štrajk, polagoma izginjajo.

Neorganizirani delavci v pristanišču skoro neovirano nakladajo in razkladajo ladje.

Pristanišče straži še sedemsto miličnikov, ki bodo pa že jutri odpoklicani.

MINNEAPOLIS, Minn., 23. julija. — Doslej niso niti delodajalci niti stavkajoči šoferji sprejeli predlogov posredovalne oblasti. Če se v doglednem času ne bodo odločili, bi izvedla nanje vlada potreben pritisk.

Štrajkarji se vozijo v avtomobilih za trucki, katerim šofirajo stavkokazi. Nadlegovati se jih pa ne upajo, ker so vsi trucki močno zastraženi. Narodna garda bi posegla vmes, kakor hitro bi se nemiri ponovili.

TUSCALOOSA, Ala., 23. julija. — Danes je zastavkalo 850 delavcev pri Central Foundry Co. Zastavkali so zato, ker se je družba branila trgati novim uslužbencem od plač prispevke za unijo. Stavkarji so predložili svoje zahteve strokovni organizaciji, ki jih je odobrila.

ROME, Ga., 23. julija. — Dasi je bil štrajk že prejšnji teden odrejen, je šele danes zastavkalo 550 uslužbencev štirih livarn. Stavkarji zahtevajo višje plače.

WASHINGTON, D. C., 23. julija. — Tajnik NRA Leon Henderson napoveduje za letošnje jesen zatno izboljšanje v trgovini ter svojo napoved utemeljuje z naslednjimi znaki: večja prodaja preprog za stanovanja, padanje število samcev in hitreje odplačevanje majhnih zasebnih dolgov.

Henderson prihaja v svojem poročilu do zaključkov, da je običajno sezonsko nazadovanje trgovine letošnje poletje mnogo manjše kot prejšnja leta, vsled česar se bo dosledno trgovina jeseni v isti meri dvignila. Vendar pa Henderson ne pričakuje izvanredno velik razvoj trgovine. V svojem poročilu je Henderson zelo previden in označuje svoje prerokovanje kot pričakovanje.

Svoje "pričakovanje" naslanja na družabne in zasebne razmere. Tako smatra za veliko važnost, da je v nekem mestu padlo število samcev od 29,000 na 22,000. Po njegovem mnenju je brezdomno premoženje samskih zelo naraslo, ker se drugače ne bi bili oženili.

Henderson je tudi dognal, da so se zasebni dolgovi zelo zmanjšali, kar smatra za posebno važno. Ta-

Zadnji trenutki bandita Dillingerja

STRAHOVITA NESREČA Z AVTOBUSOM

Napolnjen bus je padel skozi ograjo na skladišče lesa. — 15 ljudi je bilo usmrčenih, 19 poškodovanih.

Ossining, N. Y., 23. julija. — Ko je bus vozil iz Brooklyna okoli 50 ljudi v Ossining, da bi gledali baseball, je poleg železniške postaje naenkrat zavil s ceste, podrl ograjo in treščil 35 čevljev globoko na skladišče lesa. Pri tem je tank za gasolin eksplodiral in naenkrat je bil bus v plamenih. Takoj je prišel tudi goreti les v skladišču.

Bus je bil že star in zavora pokvarjena. Sedeži so bili počez in na vstaki strani sedeža vrata. Nekatera vrata so bila pri padcu pokvarjena in jih ni bilo mogoče odpreti. Ljudje so bili v ognjeni pasti in mnogi se niso mogli rešiti ter so zgoreli pri živem telesu.

Nekateri, ki se jim je posrečilo pobegniti iz gorečega busa, so v goreči obleki poskakali v bližnji Hudson, da so pogasili ogenj.

Mnogi so bili obžgani, da jih ni bilo mogoče spoznati. Vseh skupaj je zgorelo 15 ljudi, 19 pa jih je bilo obžganih in nekateri tako, da jih bo mogoče še nekaj umrlo za opeklinami.

Požar je vpepelil ves les, ki je bil lastnina lesne trdnice Washburn & Todd, poleg tega pa še 19 motornih čolnov, lastnina lesne trdnice v Hudsonu. Lesno skladišče ima škodo okoli 150,000.

VARŠAVA POD VODO

Varšava, Poljska, 23. julija. — Visla ki je narasla za 17 čevljev, je preplavila predmestja Varšave in bližnje vasi. Veliko industrijsko predmestje Belowisa je bilo izpraznjeno. Okoli 800 družin se je nastanilo v železniških vozovih.

Voda se je razlila skoro po celi Varšavi, zlasti okoli železniške postaje in predsednikove palače. Palača se sicer nahaja na griču, toda vrtovi so preplavljeni.

Na tisoče delavcev in vojakov utrjuje nasipe ob reki. Nesrečo pa je še popoldne povzel hud naliv. V južni Poljski, kjer so vsled dolgega deževja narasle vse reke, je voda zalila več sto kvadratnih milj zemlje.

ARETIRANI TIHOTAPCI BOMB

Saint Gall, Švica, 23. julija. — Danes o tukaj aretirali tri avstrijske nazizce, ki so hoteli vtihotapiti v Avstrijo trideset bomb. Bombe so baje dobili iz Nemčije.

ke dolgove je mogoče plačati samo, ako so se odprli viri dohodkov.

Drugi zvezni poročevalci zatrjujejo, da so se plače mnogo bolj zvišale kot pa cena življenjskih potrebščin. Tedenski zaslužek je bil zvišan za 13 odstotkov, cena živilom pa samo za 11 odstotkov.

VROČINA PO CELI DEŽELI

Vsi kraji poročajo o hudi vročini. — Vsled vročine je umrlo 272 ljudi. — Suša na zapadu ne preneha.

Po treh dneh hude vročine in sopenje je nastopilo v New Yorku malo hladnejše vreme. V nedeljo je dosegla vročina sredi popoldneva 89 stopinj.

Newyorška kopališča so bila polna kopalcev. Samo na Coney Islandu jih je bilo nad milijon.

Vsled vročine je v New Yorku umrl nek mapoznan mož, utonilo pa jih je sedem.

Po vseh Združenih državah je do sedaj zahtevala vročina 272 žrtev, največ po zapadnih državah. Po poljedelskih državah suša nikakor ne odneha. Žito se suši po poljih, reke, potoki in studenci usihajo.

Zapadno od reke Mississippi je suša pomorila na tisoče domače živine, več tisoč glav pa so bili farmerji prisiljeni prodati, ker manjka krme.

V Chicagu je kazal toplomer 101 stopinjo vročine. V petek je v mestu umrlo za vročino 17 oseb, v soboto 21 in v nedeljo 17. Vremenski urad napoveduje v prihodnjih dveh dneh za Chicagu 103 stopinje vročine.

POGAJANJA ZA RUSKI DOLG

Washington, D. C., 23. julija. — Pogajanja za poravnavo dolga med Združenimi državami in Rusijo bodo prihodnji teden prenešana iz Moskve v Washington in bodo nadaljevala diplomatskim putem.

Z ruskim poslanikom Trojanovskim se bosta pogajala državni tajnik Cordell Hull in madoncestni držav. tajnik R. Walton Moore.

PLIN PROTI MEGLI

Cambridge, Mass., 23. julija. — Megla, največja nevarnost za letalce in mornarje, je sedaj premagana.

Tehnološki zavod je naznanil, da se je nekemu kemiku posrečilo izdelati kemično tekočino, s katero je mogoče pregnati meglo. Poizkuse so delali na posestvu E. H. R. Greena. Iz 100 čevljev dolge cevi spuste neko tekočino v meglu in megla se v par minutah zgosti v deževne kaplje, ki padajo na tla. Na Greenovem posestvu so napravili poizkuse na razdaljo 2 tisoč čevljev. Megla se je razgrnila, pokazalo se je jasno nebo, vsekoli pa je še vedno stala stena goste megle.

Naročite se na GLAS NARODA, največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

ROOSEVELT SE BLIŽA HAVAJU

Križarka Houston je samo še 650 milj od cilja. Domačini pripravljajo velik sprejem.

Na krovu križarke "New Orleans", 23. julija. — Križarka "Houston", na kateri se predsednik Roosevelt pelje na Havajsko otočje, je oddaljena od svojega cilja samo 650 milj. Tretjo nedeljo, ko je predsednik na križarki, je bil krasen dan. Svetlo tropično solnce se je smejal z neba in severovzhodni veter je prinašal prijeten hlad.

Dopoldne je bil predsednik pri cerkvenem opravilu, katero je opravil ladijski kaplan Saulsbury na krovu križarke.

Tekom dneva je predsednik ukazal, da obe križarki iščeta pet jaht, ki so se udeležile tekme iz San Pedro v Honolulu, pa se da tedaj še niso pojavile na obzorju.

Poveljnik križarke "Houston" upa, da bo njegova ladja prišla v Napupu v torek dopolne. Ves dan so po brežičnem brzotoku prihajali pozdravi prebivalstva Havajskih otokov. Predsednik Roosevelt bo obiskal Honolulu v četrtek in petek.

AMERIŠKA ARMADA JE PRESLABA

Newton D. Baker zahteva 165,000 vojakov in 820 aeroplanov.

Washington, D. C., 23. julija. — Newton D. Baker, ki je načelnik vojnega odbora, pravi v svojem poročilu na vojnega tajnika Derna, da prevelika štedljivost škodi ameriški armadi.

Ta odbor, čegar naloga je natančno preiskati obrambno silo Združenih držav, predno je sestaviti svoje poročilo, zaslišal še Charles A. Lidenbergha in E. V. Rickenbackerja.

Ta odbor je prišel do naslednjih zaključkov:

Vsaka velika nova vojna se bo najbrže pričela v zraku in aeroplani bodo imeli svoje izhodišče na suhem ali na ladjah. Vsled tega mora biti čim prej ograženih dovolj aeroplanov, da bodo pripravljeni za služaj vojne.

Prevoz za aeroplanov v Združenih državah nadkrikuje druge države.

Vsled razvoja zračnih črt so Združene države zgradile aeroplanke, ki po obliki, zgradbi in sposobnosti prekašajo aeroplanove vsake druge države.

Ta odbor splošno hvali ameriško zrakoplovstvo, vendar pa poudarja, da je ameriški letalni zbor preslab, vsled česar je potrebno izvesti mnogo važnih izprememb. Baker je proti združenju raznih zračnih sil ter obenem zahteva povečanje armade za 165,000 vojakov, da bo armada štela 280,000 mož.

Bakerjevo poročilo tudi zahteva, da mora biti vsak kadet vojaške akademije v West Pointu tudi izvežban letalec in da mora biti vsak armadni častnik poučen v letalstvu.

NA DILLINGERJA JE BAJE STRELJAL EN SAM POLICIST

CHICAGO, Ill., 23. julija. — Dillinger je mrtev! — Ko je sinoči stopil iz Biograph kina na severni strani mesta, kjer je že marsikateri gangster pustil svoje življenje, so ga obkolili oboroženi možje. Segel je v žep, potegnil revolver ter skočil v temno ulico poleg gledališča. Toda bilo je prepozno.

Tudi v temni ulici so ga čakali zvezni detektivji. Pet strelor je počilo. Tri kroglice so ga zadele: ena v glavo, dve v prsi. Opočel se je in se zgrudil. Ljudje, ki so videli ta grozen prizor, so obstali kot okameneli. Le dve ženski sta zakričali, ranjeni od krogel, ki so zgrešile bandita.

Dillingerja so detektivji opazovali, že ko je šel v gledališče. Lase je imel temno pobarvane na nosu je imel zlatoobrobjen nanosnik, brezgotovine na obrazu si je bil pokril z neko stvarjo. Sicer je bil vedno obrat, večeraj se je pa prvič pojavil z malimi črnimi brkami. Mirno se je vrnil iz kina ter šel mimo avtomobila, v katerem je sedel Malvin H. Purvis, načelnik žilkaškega urada justičnega departamenta. Purvis je dvignil roko, in naprej je planilo par agentov z revolverji v rokah. Dillingerju soje približal konce.

Ko so gledalci prišli k sapi, so obkolili na tleh ležečega roparja. Agentje so pa takoj napravili kordon okoli njega. Bilo je petnajst zveznih agentov, dva čikaška detektiva in pet policistov iz East Chicago, Ind.

Krvni madeži so se pojavili na Dillingerjevi beli svileni srtači. Kri je začela cureti na tlak.

Kmalu so dospeli policijski vozovi, ambulanca in več policijskih radio-kar.

Ranjeni ženski so odvedli z ambulanco. Dillingerja, ki je še dihal, so naložili na policijski voz in ga odpeljali proti Alexiane bolnišnici. Na nekem križišču je izdihnil.

Truplo so položili na trato pred bolnišnico, nakar so ga v spremstvu štirih vladnih agentov odnesli v mrtnišnico.

Zdravniki so dognali, da je ena krogla prodrla Dillingerja vrat in izstopila pod desnim očesom. Ta strel je bil smrten. Dve krogli sta mu tičali v prsih. Purvis je rekel, da je samo eden agentov oddal vseh pet strelor. Njegovega imena ni hotel izdati.

V Dillingerjevem žepu so našli \$7.80. Pod pokrovom žepne ure je imel sliko Eveline Frechette, pol-Indijanke, ki je bila banditova velika ljubezen.

Zvezni agentje so že več dni vedeli, da se nahaja Dillinger na severni strani mesta. Purvis je zvedel, da bo šel zvečer v Biograph kino, kjer si bo ogledal gangsterski film "Manhattan Melodrama". Purvis je izbral petnajst ostrih strekov. Kdo mu je poveljal, kam Dillinger zahaja, se ne ve.

Boječ se, da bi razen Dillingerja koga drugega ne zadeli, se agentje niso oborožili s strojnimi puškami, pač pa le z revolverji.

Purvis je sedel v svojem avtomobilu pred gledališčem, okrog devete ure je pa prišel Dillinger ter kupil vstopnico. Takoj nato so zvezni detektivji obkolili okolič. da bi bandit ne mogel uiti, četudi bi se poslužil kakšnega drugega izhoda.

Upali so, da ga bojo živega dobili, ker je pa potegnil revolver,

KUKLUKSKLANCI REŠUJEJO DEŽELO

Kukluksklanci so posebno hudi na socialiste. — Zanje je treba vpeljati najstrožje postave.

Atlanta, Ga., 23. julija. — Ku-kluks-klanska organizacija države Georgia je pričela gibanje, ki bo obseglo vse Združene države, da se dežela očisti vseh radikalnih elementov. Konvencija te organizacije je sklenila, da bo izdelala zakonski načrt, ki bo predložen vsem postavodajnim korporacijam posameznih držav.

Druga resolucija zatrjuje, da inozemski ekstremisti, ki prejema-jo denar od zunaj, podajajo ameriškim narodu nauk komunizma, da vzpirajo stavke in skušajo ovreči Rooseveltov načrt, medtem ko se nahaja predsednik izven dežele. Konvencija pozivlja vse svoje somišljenike, da se pravočasno odvrnejo to nevarnost.

Predsednik ku-kluks-klanske organizacije M. O. Dunning je rekel, da je treba vse komunistične zarotnike pregnati iz industrijskih krajev in pristanišč. Po končani seji se je Dunning odpeljal v St. Louis, kjer se namerava posvetovati z voditelji zapadnih držav. Dunning si bo tudi kupil aeroplan, da bo agitacijsko delo tem hitreje napredovalo.

STARA NOROST

Elm, N. J., 22. julija. — Farmer Myers, star 84 let, je ustrelil svojo 80 let staro ženo, Ido, ker je "letala okrog" z drugimi moškimi. Žena je ranjena v postelji, mož pa je moral v zapor.

Advertise in

"Glas Naroda"

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Baker, President L. Benedik, Treas.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays
On sale only in America in
Canada \$4.00
In part sale \$3.00
In part sale \$2.00

Subscription Yearly \$4.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" takes back all advertising in its premises.
Single copy 10 cents. In case of emergency, please send money order. For advertising rates, please send money order. For advertising rates, please send money order.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 2-3573

ANGLEŽI ZA OBRAMBO

V angleški zgornji zbornici je bila te dni na dnevnem redu razprava o obrambi države.

Konservativci so zahtevali od vlade, naj začne temeljito proučevati vprašanje letalstva kot učinkovitega obrambnega sredstva in naj čimprej skliče v London državno obrambno konferenco.

Liberalni člani so podpirali to zahtevo, češ, naj vlada takoj pojasni prebivalstvu, kakšna nevarnost mu preti v primeru napada iz zraka.

Eden med njimi je rekel: — Če bi mogel državni tajnik za letalstvo danes proglasiti, da bo Anglija podvojila svojo obrambno moč, bi bila ta vest sprejeta z občutkom olajšanja ne samo v Franciji, temveč tudi v Nemčiji in drugih evropskih državah razen Rusije.

Vodja delavske opozicije je ostro nastopil proti predlogu glede podvojitve angleškega vojnega letalstva, kar bi moglo po njegovem mnenju privedi do padea vlade.

Državni tajnik za letalstvo je izjavil v svojem odgovoru, da je vlada do zadnjih mesecev upala, da bo razorožitvena konferenca dosegla zaželjni uspeh, ki bi pokazal, da bi bilo znatno povečanje letalske obrambne moči odveč.

— Zdaj je pa položaj še preveč jasn, — je nadaljeval, — in angleška vlada ne more več upati, da bodo vsi Evrope vzhemirajoči problemi rešeni z mednarodno konvencijo. Zato angleška vlada ne bo več odlagala z ukrepi, ki so potrebni za primerno letalsko obrambo angleške obali.

DILLINGER

Dillinger je mrtev. V Chicagu so ga ustrelili zvezni agenti, ko se je vračal iz majhnega kinematografa.

S tem je zaključena karijera človeka, ki ga je revolversko časopisje postavilo na visok prestol ter ga prikazalo kot junaka mladini in tistemu velikemu delu ameriškega naroda, ki ima otročjo dušo in v mišljenju ni samostojen.

Dillinger je bil plod dobe, v kateri se poštenjakom običajno slabo godi. Zato marsikdo krene na kriva pota in pride prej ali slej s postavo navzkriž.

Poguma in premetenosti mu ni bilo odrekati. Toda to je bila premetenost preganjane zveri in pogum obupanca, ki stavlja vse na eno samo kocko.

Precej dolgo se je izogibal pravici, slednjič ga je pa je doletela.

Zvezni agentje so ga na ulici ustrelili kot steklega psa.

O njem bo napisanih dosti knjig in suov marsikatero kino-slike bo vzeta iz njegovega življenja.

Nerazsodni ljudje bodo vse to s slastjo požirali, Dillingerja bodo smatrali za junaka in za vzor, vsled česar bo ta ali oni začel ubirati njegovo pot in bo deležen iste žalostne usode kot je bil deležen on.

OPOROKA NA PLOŠČAH

Znani belgijski jezikoslovec prof. Maraden, ki je pred kratkim umrl v svoji primorski villi, je bil velik samotar. Zapustil je veliko knjižnico in veliko premoženje. Kot izvršitelj oporoke je notar sklical po smrti dediča in naznanil, da je zapustil pokojni oporoko na gramofonskih ploščah. Prinesel je gramofon in plošče. Iz zvočnika je začel glas umrelega znanstvenika, poslušal se je od dedičev in dal jako podrobna navodila o delitvi denarja in zemljišč. Notarjeva tajnica je takoj stenografirala oporoko, jo razpisala in izročila dedičem. — Nič ne ugovarjal, dasi predpisuje zakon izključno pismeno oporoko. Vselej tega je sodišče potrdilo veljavnost zadnje volje. Plošče po oporoki so shranjene.

Cena

DR. KERNOVEGA BERILA
JE ZNIZANA

Angleško-slovensko
Berilo

ENGLISH SLOVENE READER

STANE SAMO

\$2

Naročila ga pri —

KNJIGARNI "GLAS NARODA"

216 WEST 18th STREET

NEW YORK CITY

Dopisi.

Barberton, Ohio.

Če človek vse dobro premisli in se poglubi v življenje sedanjega časa, bo kaj lahko prišel do prepričanja, da živimo v dneh, ko je na svetu vse tako čudno in zmešano, da nam kar v glavo ne gre, čemu je vse tako.

Delavske razmere so nekako iste kot pred več meseci. Tu in tam je opaziti nekoliko izboljšanja, na drugi strani pa zopet slabše kaže. Toda vseeno se mora reči, da v naši naselbini ne izgleda najslabše. Temu lahko pričajo številne prireditve, ki se neprestano vrše druga za drugo, in ne mine niti teden, da ne bi bilo kakšne zabave. Toda živimo v neki negotovosti, in nam ni niti malo znano, kaj nam prinese bližnja bodočnost.

Kar se tiče naročnikov lista Glas Naroda v tem mestu sedaj prav dobro kaže. Onim, ki jim slabe delavske razmere niso dopuščale, da bi naročino ob času obnovili, se je toliko izboljšalo, da so dolg poravnali. Dobilo se je tudi nekaj naročnikov, kar je dokaz, da je list med rojaki še vedno priljubljen, kakor že nešteto let nazaj, oziroma od časa, ko je začel izhajati. Kakor kaže, se bo še novih naročnikov dobilo, kakor hitro se razmere izboljšajo.

Kot zastopnik lista se čisto krat podam v eno in drugo stran po naselbini. Ko tako-le pridem v stik z našimi rojaki in rojakinjami, se spustimo v pogovor, in ob takih prilikah tudi kaj izvem, kar mi ni bilo še znano. Zadnjič sem se podal v južnovzhodno stran, v takomimovani "Shnydertown", kjer ima Glas Naroda tudi nekaj naročnikov. Pri družini Vidergar, ki je že dolgo vrsto naročnik lista, sem se zamudil precej časa. Prijatelj Vidergar se je izrazil, da se je bil zadnjič silno prestrašil, ko je čital poročilo o nesreči Petra Zgaga ter je v saradnji pričakoval nadaljnjih poročil o njegovem stanju. Ker se je pa kmalu izvedelo, da ni bilo tako hudo in je sam Zgaga poročal, da bo kmalu "alright", se je pa tudi prijatelj Vidergar potolažil. List čita vsak po svoje; enega to zanima, drugega zopet ono, tako tudi zanima prijatelja Vidergarja Zgagova kolona, ki je zanj glavno čtivo.

Predno sem se poslovil od Vidergarjeve družine, me je še opanil, naj ob priliki povabim Zgaga v Barberton. Prijatelj Vidergar je obljubil, da bo napravil prvovrstni žubji piknik, kakor čnega so bili že enkrat prirediteli tukajšnji rojaki Mrs. Vidergar je rekla, da ona ne da za vse žabe niti počenega groša, toda pripraviti jih zna tako izvrstno, da mora žabja pečenka privabiti vse prijatelje zab. Nato mi je prijatelj Vidergar še povedal kratko storijo, kako so nekoč žabe lovili. Tedaj se je tukaj nahajal Mr. Svet, ki se drži nekje v New Yorku. On je namreč nečak Mrs. Vidergar. Ko so se odpravili na žabji lov, je bil Svet odločen, da bo žabam noge odrezoval. Toda v tem poslu se je jako slabo obnesel. Vidergar jih je pridno lovil in

Zadnjič sem čital v dopisu g. Janeza Batiča, da mu je prijatelj Pogorelec poslal zanimive razgled-

"GLAS NARODA"
zopet pošiljamo v domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. Naročnina za stari kraj stane \$7. V Italijo lista ne pošiljamo.

izročal Svetu, njemu je pa vsaka mila predno je imel priško, da ji noge odreže. Tedaj se pa Vidergar razjezil in enostavno prevzel Svetu posel, rekoč: Tega se meni ne zmanjka, da bom jaz žabe lovil in rogovilil po vodi, ti mi jih bi pa nazaj spuščal.

Torej, ako Petra Zgaga veselji priti v Barberton na žabji piknik, naj se obrne za vse podrobnosti naravnost na prijatelja Vidergarja.

Z nekaterimi rojaki sem govoril glede Slepkega doma v stari domovini. Kakor je sedaj znano, so reveži slepci vendar dobili svoje zavetišče, toda demarna pomoč je še vedno potrebna. Tukaj smo bili enkrat prirediteli veselico in uspeh je bil lep. Ako bi se bila vsaka naselbina tako obnesla, bi bili lepi tisočaki nabrani za dom revežev slepcev. Kot pa sedaj kaže, za enkrat ni mogoče ponovno kaj takega napraviti v tej naselbini. Komur se smilijo ubogi reveži in ako ima kakšen dolar ali manj odveč, ga bo že poslal na upravo Glas Naroda, katera od časa do časa pošlje kaj več skupaj na pristojno mesto.

Pred par dnevi sva se z nekim znancom tudi pogovarjala o razmetih v stari domovini. Tako sva se tudi zmenila glede tistega mladenci, ki je tihotapil preko meje med Italijo in Jugoslavijo. Poročilo je bilo objavljeno v nekem drugem listu in se je glasilo, kako kruto so ravnali jugoslovanski obmejni stražniki z mladencem in povzročali vsakovrstne nesramnosti. Jaz ne bom glede tega dejal prav nič, ker mi ni tudi nič znano, kako se je vse v resnici izvršilo. Samo to se mi čudno zdi, da vsa pisma iz Italije, ki prihajajo v Ameriko in v katerih je pisano kolikor toliko proti Jugoslaviji, vedno dospejo naslovljene v roke. Italijanska cenzura jih še s posebno skrbjo odpravi dalje in skrb, da se ne bodo izgubila. Jaz imam pa v Italiji znanca, ki sem mu že tri priporočena pisma poslal, tako da se niso mogla izgubiti, toda odgovora od svojega znanca, ki bi mi poročal v slovenskem jeziku ali v italijanskem, nikakor ne morem dobiti. Po dolgem času sem pa po ovinkih zvedel, da je moj znanec prejel moja pisma in mi tudi odpisal. Tako torej odloča italijanska poštna cenzura.

Zadnjič sem čital v dopisu g. Janeza Batiča, da mu je prijatelj Pogorelec poslal zanimive razgled-

nice iz romantične Colorade. Nato jih je pa gospod Batič tudi nekaj poslal prijatelju Pogorelcu iz naše nikoli nepozabljene romantične Slovenije. Razglednice čestokrat popeljejo človeka v duhu v tiste kraje, kamor osebno ne more iti in čestokrat se človeku, ki dobi razglednic od prijatelja, obude stari spomini in prijateljska vez se še bolj okrepi. Torej jaz se imam prijatelju Pogorelcu tudi lepo zahvaliti, ker on mi jih je že lepo število poslal in izpolnil mojo željo, v kateri je že tisoč razglednic iz raznih krajev sveta. Kakar pregledujem razglednice, ki mi jih je poslal prijatelj Pogorelec, si zaželim, da bi vsaj enkrat obiskal tiste kraje, toda ne iz tišega razloga kakor prijatelj Pogorelec, ki išče krajev, kjer bi se mu ljubo zdravje povrnilo. Svoječasno je romal čez hribe in doline, od naselbine do naselbine, sedaj ga je pa pritiskala bolezen, katera mu že več časa onemogoča, da bi zopet obnovil svoje potovanje. Prijatelju Pogorelcu želim skorajšnjega okrevanja in da bi se še večkrat ogledal v listu Glas Naroda. Istotako tudi želim, da bi se z Batičem kaj ogledal in nam poročal še kaj zanimivega z Gorenjske, preko katere sem se že parkrat prepeljal in so mi znani številni kraji. Mnogo Gorenjcev pa poznam iz države Pennsylvanijske, ker smo skupaj delali v premogovniku v Imperialu.

Končno naj še omenim, da so se 14. t. poročili v tukajšnji slovenski cerkvi: Mr. John Opeka si je izbral za družico hčerko slovenskih starišev, Miss Emalijo Frank; Miss Antonija Valenček se je pa poročila s Mr. Johnom Bruncekom, ki je sin slovaških starišev. Novoporočencem iskrene čestitke.

Pozdrav!

Frank Troha.

S pota.

V št. 164 Glas Naroda se je vrnilo v moj dopis par neljubih pismoti. Pokojni Frank Zaitz iz Leadville, Colo., mi bil ob svoji smrti star 55. pač pa 57 let. Poleg starišev zapuščala dve sestri. Ena je v Los Angeles, Cal., toda ni zdravnik, pač se pa zdravi v nekem zdravilišču. Kar sem poročal o smrti mojega očjega rojaka, je bilo tudi nepravilno tiskano, da je bil doma z Griča pri Rakeku. Pravilno se ima glasiati, da je bil doma iz vasi Griča, Planina pri Rakeku.

Prosim, da to vpoštevate. Kakorhitro se mi malo na bolje obrne, se bom odpravil na pot in bom že kaj poročal.

Pozdrav!

Matija Pogorelec.

LEPO PRILIKO

za one, ki so namenjeni to poletje v staro domovino, nudi North German Lloyd. Na razkošnem in velikem parniku "Europa", ki odpluje dne 12. avgusta iz New Yorka, bodo imeli izletniki vse mogoče udobnosti.

Jugoslovanski izletniki bodo spremljali posebni potniški zastopnik Mr. S. S. Goydich ter skrbel, da bo njihovo potovanje brezskrbno in polno zabave.

Za prtljago in za listine se jim ne bo treba brigati. V domovino bodo odšli v rekordnem času.

Kdor želi to poletje potovati, naj se posluži te izredne prilike.

Naši v Ameriki

ROJAKE PROSIMO, NAJ NAM NAKRATKO NA DOPISNICI SPOROČE SLOVENSKE NOVICE IZ NASELBINE.

— V četrtek 12. julija zvečer je v Michigan jezera v ladijskem pristanišču poleg E. Erie v Milwaukee, Wis., utonil 19-letni slovenski mladenci Albert Valte.

— V Pecks Run, W. Va., je zadel rojaka Johna Grilla težka nesreča. V noči 19. julija mu je uničil požar hlev, seno in skoro vsem farmsko orodje.

— 20. julija se je v Sudbury, Ont., smrtno ponesrečil rojak Alojs Gregorič, kateri je bil doma iz vasi Retje, št. 50, občina Loški potok. V starem kraju zapuščala stariša, 1 brata in 5 sestra, v Clevelandu pa bratrance Rudolfa Gregorič. Star je bil 33 let ter je pred 6 leti prišel v Canado.

IZUMLJIVOST ČASNIKARJEV

Inozemska kraljica je nekega dne posetila ljudsko kuhinjo v Amsterdamu. Častna dama je vodila kraljico po vseh prostorih. Obliče stare služabnice se je namahnilo. Od samega veselja in ponosa je zardela.

— Kje pa hranite vašo zalogo? — jo je med prijaznim pogovorom vprašala vladarica.

Oglasila se je častna dama. Odprla je na stečaj vrata široke kuhinjske omar in odgovorila:

— Tu Velicanstvo!

Tedaj je pa pristopil mož, ki je bil zaprt v omaro. Ko je častna dama zagledala moža, je divje zakričala. Z njo sta pa zakričali tudi vladarica in kuharica.

Kako tudi ne? V omaro je stal neki mož. Takoj so obdoli kuharico, da ima ljubečka.

— Kljub svoji starosti se vam ljubi, da ljubinkate s takim mladencem? — jo je pokroviteljsko posvarila dvoma dama, ki je bila resna in mrka starejša gospa.

— Jez sem nedolžna! Tega človeka nisem še nikoli videla. Ne poznam ga! — se je branila kuharica in se prosče ozirala okoli. Bila je vsa obupana. Ni si vedela pomagati.

Tedaj je pa pristopil mož, ki je bil zaprt v omaro. Vljudo se je kraljici opravičil. Povedal ji je, da je stara kuharica pač nedolžna, ker ga res ne pozna in ga ni še nikoli videla. Razložil je presenečenim damam, da je poročeval enega njavečjih amsterdamskih listov. Hotel je poročati do besede vse, kar je govorila kraljica in za kar se je zanimala. Zato se je skril v omaro, da je vse natanko slišal.

diti in v razgrnjeni hlačah. O ta nesrečna pijača, koliko eksistence je za uničila, koliko bede je povzročila! Mar nimajo prav suhači, ki pravijo: — Proč s pijačo! Še žival ima toliko pameti, da ve, kdaj ima dovolj. Človek, ki je ustvarjen po božji volji, pa ne ve in ne ve. Sedaj je ura šest. Žena je se skuhala večerjo in me čaka. In tudi otroci me čakajo in željno gledajo proti vratom, če jim bom prinesel kaj sladkarij. Bogve, kaj je skuhala? Gotovo ka jdobrega, ker me hoče razveseliti v soboto. Jaz pa stojim tukaj pred ostarijo in hrepenim po slabi italijanski brozgi. Ali ni to škandal, ali ni to sramota? Poleg tega je pa pijača tudi zdravju škodljiva. Koliko pijancev umre v norišnicah, koliko si jih prostovoljno vzame življenje, ker si uničijo zdravje. Bi ne rekel, če bi res kaj dobrega prodajali. Res je, da je prohibicija odpravljena, toda zdi se mi, da je še vedno več butlegarske nego poštene robe na prodaj. Bi ne rekel, če bi bilo mogoče dobiti kozarec pijače, ki bi ogrela želodec. Tako pa nič in nič. Vseposvoda sama kislica, sama mehanica, sama strup. In kaj bo na stara leta, če se bom že zdaj tako udajal slabi pijači? Nesposoben bom za delo, raztrgan in razezan in se bom klatil po ulicah ter prošil za skorjice kruha! O, strašna usoda!

S PAPIGO JE ZDRAVIL

V Livornu v Italiji so vtaknili v luknjo spretnega sleparja. Ta človek je romal od vasi do vasi in povpraševal po nemih ljudih. Zdravil jih je s praškom, ki ga je pridobil iz pečene papige. Dejal je, da je to najnovejši in najučinkovitejši zdravilo proti tej bolezni. Precej tega zdravila je v resnici razpečel; lahkovernih ljudi je povsod dovolj. Končno so ga zgrabili za vrat in mu prisodili tri leta zapora.

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potrebno, da je poučen v vseh stvarih. Vselej naše dolgoletne skušnjave Vam zamoremo dati najboljša pojasnila in tudi vse potrebno preskrbeti, da je potovanje udobno in hitro. Zato se zaupno obrnite na nas za vsa pojasnila.

Mi preskrbimo vse, budiš prajnje za povratna dovoljenja, potne liste, vize in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjšo stroško.

Nedržavlani naj ne odlašajo do sadnjega trenutka, kar predno se dobi iz Washingtona povratna dovoljenje, RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačna navodila in enotavljamo Vam, da boste poceni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

216 West 18th Street

New York, N. Y.

Peter Zgaga

ODLOČNOST VSE ZAPREKE PREMAGA.

Ob koncu tedna je bilo. Rojak se je vračal z dela. Dan je bil vroč in soparen. Ljudje so kakor megle hodili po ulicah.

Rojak je pomislil: — Nekaj bo treba ukreniti. Tako ne gre več naprej. Še četr ure, pa bom odjeze vrnul na tla.

Takole premišljujoč je dospel do majhne gostilne in hotel vstopiti.

Pravzaprav je že za kljuko držal, pa je navzlic temu nekoliko počakal.

Dostikrat sem že čital o ljudeh, ki se utapljajo, pa jih v zadnjem trenutku rešijo.

Tak človek pozneje pripoveduje, da je v tistih kratkih trenutkih preživel še enkrat vse svoje življenje; da so mu natančno stopili pred oči vsi prizori, ki jih je doživel; da se je spomnil vseh dobrih in slabih del, ki jih je napravil. Vse to v par trenutkih.

Nekaj sličnega je bilo z našim rojakom.

Držal je za kljuko ter v par trenutkih vse to-le premislil:

— Sobota je danes, kaj ne? Ves teden sem se mučil, da sem zaslužil nekaj denarja. Težko sem delal, da je kar bilo od mene. In danes je tista težko pričakovana sobota. Denar imam v žepu in stojim tukaj pred to bezno. V namenu, da se ga spet enkrat napijem. Da bi bila še vsaj gostilna kot se spomni. Pa prodajajo neko čudno italijansko brozgo, ki je brez slasti in okusa. Edinole to lastnost ima, da zleze v glavo. In kaj bom imel od tega, ko se bom napil? Ko bom motovil proti domu, me okradejo. Lahko padem in se pobijem in ko bom prikolovratil domov, bo žena čemerjala in jokala. O, vse na svetu raje poslušam kot ženo zmerjanje in jok. Jutri bo pa moja glava težka in polna. Ves dan se bom zdrvil z vodo, ledom in limonado, pa že vnaprej vem, da ne bo dosti pomagalo. V ponedeljek me bo glava še bolj bolela. Prav lahko se zgodi, da v ponedeljek sploh ne bom šel delat, kaj bo rekel gospodar? Iz službe me bo spodil, to bo vse. Kje naj iščem drugega dela, drugega zaslužka, sedaj v dobi sploh neizpolnenosti? Srečen sem bil, da sem sploh iztaknil delo. In če bom brez dela, bom zopet pohajkoval, ali se pa valjal doma po postelji in poslušal ženin kreg in jok. In otroci bodo vekali, češ, da nimajo kruha. Ubogi moji otročki, brez čevljev bodo morali hoditi in v razgrnjeni hlačah. O ta nesrečna pijača, koliko eksistence je za uničila, koliko bede je povzročila! Mar nimajo prav suhači, ki pravijo: — Proč s pijačo! Še žival ima toliko pameti, da ve, kdaj ima dovolj. Človek, ki je ustvarjen po božji volji, pa ne ve in ne ve. Sedaj je ura šest. Žena je se skuhala večerjo in me čaka. In tudi otroci me čakajo in željno gledajo proti vratom, če jim bom prinesel kaj sladkarij. Bogve, kaj je skuhala? Gotovo ka jdobrega, ker me hoče razveseliti v soboto. Jaz pa stojim tukaj pred ostarijo in hrepenim po slabi italijanski brozgi. Ali ni to škandal, ali ni to sramota? Poleg tega je pa pijača tudi zdravju škodljiva. Koliko pijancev umre v norišnicah, koliko si jih prostovoljno vzame življenje, ker si uničijo zdravje. Bi ne rekel, če bi res kaj dobrega prodajali. Res je, da je prohibicija odpravljena, toda zdi se mi, da je še vedno več butlegarske nego poštene robe na prodaj. Bi ne rekel, če bi bilo mogoče dobiti kozarec pijače, ki bi ogrela želodec. Tako pa nič in nič. Vseposvoda sama kislica, sama mehanica, sama strup. In kaj bo na stara leta, če se bom že zdaj tako udajal slabi pijači? Nesposoben bom za delo, raztrgan in razezan in se bom klatil po ulicah ter prošil za skorjice kruha! O, strašna usoda!

Vse to je bliskovito premislil rojak, ko je držal za kljuko.

V njem se je porojal odločen sklep, in tukaj se tudi začne in konča moja zgodba o odločnosti.

Še enkrat se je stresel. Stisnil je ustnice, vžbočil prsi, pritisnil na kljuko, vstopil, sedel k mizi in zaklical:

— No, pa mi ga prinesi en kvart!

KRATKA DNEVNA ZGODBA

GUSTAV STRNIŠA:

SRČNA KULTURA

Ljudje s srčno kulturo so dobri kakor oslajeno maslo, povsod naletiš na nje in vesel moraš biti, da je na svetu še toliko takih plemenitih in globokih duš.

Zadnjič me je srečal moj prijatelj, stari Tine Repea, zavijal pred menoj oči in vrtorepil, da sem ga kar nahrulil:

"Povej že, kaj bi rad, čemu hihnaviš okoli mene?"

"In Repea me je mlo poprosil: "Ti, ki si poln srčne kulture, izkaži se in bodi dober! Denar potrebujem, suh sem kakor poper!"

Poslal sem ga s svojo srčno kulturo vred k vragu, kajti niti belica nisem imel v svojem raztrganem žepu.

S tem sem si započel svojo usodo, kajti Repea ni samo dober prijatelj, ki zna iz človeka izviti zadnjo paro, temveč je tudi klepetar, da jih je treba iskati. In zato je takoj izpolnil moje željo in šel z mojo srčno kulturo k vragu, k nekemu mojemu staremu nasprotniku ter mi brž povedal, da nimam nobene srčne kulture več.

"Da nima srčne kulture?" se je razveselil nasprotnik in oči so se mu zbliskale.

"Kako jo bo imel, če je mene s svojo srčno kulturo vred poslal k vragu?" je podkrepil Repea.

"In ta vrag sem slučajno jaz, kajne? Ha, ha, ha."

Zdaj se je moj sovražnik takoj spoprijateljil z Repeo, ki nikogar ne sovraži in smatra vsakega človeka za neke vrste posojilnico iz katere lahko dvigne posojilo, ne da bi se zavezal plačati obresti, saj še na kapital rad pozabi. Zato je bil Repea še posebej vesel, ker se je odprla prta nova posojilnica in takej si je nekaj izposodil.

Domenila sta se, da bosta zdaj v družbi vedno skušala pogovor napeljati na me, da bosta posledje govorila o meni lepo in dostojno, a da bosta pri vsiki priliki povdarjala, da sem sicer fant od fare, toda, da nimam nobene srčne kulture. Kdor pa nima srčne kulture, je rastlina brez soka, je bitje brez krvi, torej nepotreben, ki ga je treba kamenjati in izobčiti kakor gobaveca.

Kmalu sem opazil, da sem ustretil kozla, ker sem poslal Repeo s svojo srčno kulturo vred k vragu. Če bi že poslal Repeo samega, no, v božjem imenu, ampak svojo kul-

uro in še srčno povrhu, kaj takega, bi ne storil nobeden pametnik dvajsetega stoletja.

Pridem k mesarju, da si kupim jetro. Mesar, debel in rdeč gospod, pravi privilegirani mesar, me pogleda, vzdihne in vpraša:

"Oprostite, saj ste znanec gospoda Repea?"

"Kaj mene Repea briga, jetra hočem!" se ujezim in ga grdo pogledam.

Mesar se nasmehne, se pogladi po svojem trebuhu, čez katerega vidi šele v razdalji dveh metrov in mi pomežikne:

"Za tri dinarje vam jetre ne morem dati, ker jih za ta denar od danes najprej sploh nič ni, če hočete ta pet!"

"Pa za pet!" se ujezim in že me postreže. Besen zdrvim skozi vrata. Mesar, ta dobra duša, poln srčne kulture, o kateri sva večkrat govorila v krčmi pri litru vina, ta mesar me je danes sprejel kot tuja in mi ni niti hotel dati za tri dinarje jetre, kakor običajno. Zdaj vem, srčno kulturo ima in taki ljudje so si duševno sorodni, mene so pač izključili, ker sem srčno kulturo zavrgel in jo treščil za vrata kakor su smrljivo klobaso.

Pridem v krčmo k "Sivi podlatici", kjer imam prijateljico zlatolasa Fani ter si naročim zrezek in pol litra vina.

Dekle me sumljivo ogleduje, vsa je zamišljena in resna. Prinese mi vina in zrezek, se vsede poleg mene, strmi nekaj časa vame in že vidim, da se ji nabirajo na očeh solze za grah debele.

"Za božjo voljo, dekle, kaj ti je vendar?"

Moja prijateljica pa izbruhne v krčevit jok. Šele počasi se nekoliko potolaži in komaj izsejla:

"Saj me ne boš nikoli poročil, ker si človek brez vsake srčne kulture!"

"Ali si zblaznela?" se ujezim in ji pričenim razlagati, da sem prav isti, kakršen sem bil, čeprav sem v hipni jezi poslal Repeo s svojo srčno kulturo k vragu.

Fani pa samo odkimava in vidim, da mi ne verjame. Počasi iz vlečem iz nje, da se zdaj Repea pri nji ženi, da ga ima tudi krčmarica rada, ker je mož s pravo srčno kulturo in da je prav snovi razlagal o tej kulturi, da je človeštvu potrebna kakor voda in zrak in da se ljudje s srčno kulturo že na prvi pogled spoznajo, ker ne morejo zatajiti svojih nečutih plemenitih čustev tudi v malenkostih ne. Dalje je razlagal, da so si vsi ljudje s srčno kulturo v bratovski zvezi, ki jih družijo, da so si vedno in povsod pripravljeni pomagati, čeprav se niso zakleli ne na postavno ne na sveto pismo.

Še in še sem skušal svojo Fanko potolažiti, saj ni napačno dekle, a vse ni nič pomagalo.

"Torej pojdi še ti z Repeo in

mojo srčno kulturo vred k vragu!" sem zakričal, ko mi je bilo vsega dovolj in že sem zapeljal za seboj vrata.

Spomnil sem se na starega filozofa, ki je že prekorajčil nevarna leta in se zdaj peča samo z modrovanjem in študiranjem človeških značajev. Sklenil sem ga obiskati, saj sva nekdanj unogo debatirala, se sprehajala po polju in se veselila življenja v božji prirodi.

Ko me je zagledal, je resno odkimal z glavo:

"Ne vem, kam ste mislili, da ste šli metat svojo srčno kulturo k vragu, in še vašo, ki je bila eksemplar posebne vrste, res nekaj lepega in plemenitega, kakršnih je malo na svetu!"

"Gospod učenjak...!"

"Molčite! Vaša dolžnost je, da greste sami vase, da priznate pred javnostjo, da ste grešili, ker ste razalili gospoda Repeo in še osme-

KONEC LJUBAVNE IN TATINSKE KOMEDIJE

Pred desetim leti se je oženil tako dober z njo, nikoli se nista bila sporekla. Ko pa se je trgal plač za možem iz njenih prsi, je stopila k nji neka ženska in ji začepetala: "Tiho, tiho, tukaj so tudi otroci!" Vdova je prestrašena pogledala. In še preden je utegnila zapostiti, kar ji je razodel trenutek, se je približala ženama. In še tretja ženska ter bridko zaplakala. Vse tri so zdaj zdihovale in plakale nad izgubo, ki jih je zadel. V sosednji sobi pa je jokalo osem otrok, ki so imeli pokojnika za očeta.

Druza Szabova vdova je pojasnila krčmarici dejanski položaj. Ko je Szabo smrtno zbolel, jo je poklical k sebi in jo povedal, kako je prav za prav z njim. Odkril ji je, da ima še dve ženi in z obehma otroke. Rekel je: "Jaz nisem potnik, pač pa gostilničar. Moja prva žena ima gostilno in vsi predmeti v tem stanovanju so njena last. Kadar umrem, obvesti obe moji drugi ženi, kako sem sklenil življenje. In povej obema, da želim imeti vse svoje otroke dobro vzgojene, za kar skrbite vse tri skupaj!"

Tri vdove so videle v tem migljaj pokojnika, naj žive pod eno streho in so se res spravile skupaj, da jim bo življenje lažje in lepše.

Pred štirimi tedni pa je treščila v hišo Szabojeve novice: "Pridite takoj v Ujpest, g. Szabo je umrl." Žena se je odpravila in sedla v avtomobil ter oddirjala v Ujpest. V prvem nadstropju je stala na vratih tablica, ki je pričala, da stanuje tamkaj Julij Szabo. Vdova je debelo pogledala. A še bolj so se ji razširile oči, ko je stopila čez prag in je našla v spalnici ne le svojega mrtvega moža, ampak tudi niz predmetov, ki so ji bili ukradeni iz stanovanja.

Vdova je zaplakala nad smrtjo svojega moža. Saj je bil vedno

Knjige Vodnikove Družbe

lahko že SEDAJ naročite za prihodnje leto. Naročnino, ki znaša \$1.50 —

\$1.—

lahko pošljete nam, in kakor hitro bodo knjige izšle, jih dobite po pošti. Ako čakate tako dolgo, da knjige izidejo, morate plačati ranje \$1.50.

KNJIGARNA "GLAS NARODA" 216 W. 18 ST., NEW YORK

Šili ter oblatili svojo srčno kulturo, sicer nisva več prijatelja!"

Pokazal mi je hrbet.

Že sem hotel tudi njega poslati k vragu, pa sem se premislil, čemu razburjati se.

Šel sem domov, se umil in oblekel, popravil svoje stvari v kovčeg in jo mahnil na kolodvor.

In zdaj hodim po postaji in čakam na vlak. Zalosten sem, ne za voljo jetre, ki jih je bilo preveč in sem jih moral pogotati kot človek brez srčne kulture, ampak za prijateljico in za prijateljem mi je hudo. Pa tudi sicer se počutim tako praznega, kako tudi ne, saj sem zdaj prav brez vsega, ker se svoje srčne kulture nimam več.

DVE SIROTI

Spisal A. D. ENNERY

181

Nesrečnica je zadržala po vsem telesu in na obrazu se ji je začrtala silna bolest.

— Ljubim vas, — je nadaljeval poročnik, — ljubim vas od dneva, ko sem videl, kako pogumno ste mirili prestrašene ženske na gorečem parniku. Od tistega trenutka je poganjala ljubezen v mojem srcu vedno globlje korenine in zdaj prihajam, draga Henrika, prosit vas, da sprejmete mojo roko.

Marjana je zadržala krič, ki se ji je hotel izviti iz grla. Iz oči ji je odseval najstrašnejši obup.

Poročnik jo je pa prijeli za roko in nadaljeval:

— Vem, da ste ljubili; vem pa tudi, da je ostala vaša ljubezen čista in da zdaj, ko je vaše srce prosto te ljubezni, lahko postanete moja žena.

— Vaša žena!... Žena plemiča!... Jaz? Nikoli!... To je izključeno!... je vzkliknila nesrečnica in napela vse sile, da bi se izvila iz poročnikovega objema.

— Verjemite mi, Henrika, — je nadaljeval poročnik, — če bi ne bil trdno prepričan, da ste vredni imena, ki vam ga hočem dati, bi nikoli ne stopil pred vas s to prošnjo.

Dokler sem bil v dvomih, sem skrival svojo ljubezen. Zdaj pa vem, da počastim samega sebe, če se oženim s Henriko Gerardovo. Vprašam vas še enkrat: Henrika, ali hočete biti moja žena?

In poročnik je nestržno pričakoval odgovora, čeprav ni niti najmanj dvomil, da bo trdil.

Toda Marjana od groze sploh ni mogla odpreti ust. Vsa iz sebe je sklepala roke in zrla preto predse.

Borila se je z notranjo potrebo povedati vse po pravici, s sramoto, ki se pogrezne v njo, če pove ljubljenu mladeniču, kdo je bila.

Poročnika je pa ljubezen tako prevzela, da je padel pred Marjano na kolena.

Marjana ni mogla več molčati.

Žarečih oči in z drhtečim glasom, polnim obupa, je zajecljala:

— Nisem Henrika Gerardova.

Poročnik je ostrmel od presenečenja. Toda še predno je mogel spregovoriti, ga je Marjana prišla za roko in mu jo krepko stisnila, ponavljajoč:

— Ne, nisem Henrika Gerardova! Nisem žena, za katero me imate in ki bi bila neizrečeno srečna, če bi mogla biti ona... prisegam pri bogu. Tista, ki se piše Henrika Gerardova, je čista, plemenita, kakor ste dejali sanji; ona ima pravico do vsega spoštovanja; nesrečnica, žrtev podle osvete in užaljenega samoljubja...

Marjana je dušilo. Govorila je sunkoma, z drhtečim glasom, toda bila je pripravljena povedati vse.

Poročnik jo je gledal z mešanimi občutki presenečenja in groze. Vse, kar je slišal, mu je zvenelo v glavi kot blazneve besede.

Toda Marjanine besede so zvenele prepričevalno, in to ga je navdajalo z grozo.

— Nisem Henrika Gerardova! — je ponavljala ubogo dekle.

— Kdo pa ste potem takem? — je vprašal poročnik ves iz sebe.

Tedaj je pa nastala nenadna izprememba v Marjaninem obrazu. Rdečica ji je zalila čelo in oči so se ji zatemnile v neizmerni bolesti. Vsa se je tresla od sramu, da mora odkriti svojo mračno preteklost.

Zares! V trenutku izgubi vse občudovanje in vso ljubezen ljubljenega moža.

Nestržno je poročnik ponovil svoje vprašanje:

— Kdo pa ste torej?

Marjana se je opogumila. Pogledala je poročniku naravnost v oči in odgovorila:

— Nesrečnica sem, ki jo je usodno naključje združilo z usodo krepostnega, nedolžnega dekleta, Henrike Gerardove.

Poročnik jo je hotel prebiti, toda Marjana je bila sklenila povedati vse.

Nadaljevala je pogumno, opisala je svoje grešno življenje, odkrito je priznala, da je imela ljubavno razmerje z Jakobom Frochardom.

Pripovedovala je poročniku, kako sramotno življenje je živela od dneva, ko se je bila seznanila z Jakobom Frochardom, in do

trenutka, ko je hotela vsa obupana skočiti v Seino.

Pripovedovala je o svojem obupu, o svojih solzah in globokem kesanju, ki ji je prineslo srečanje z dvema sirotama.

Končno je opisala še svojo žrtev za Henriko in težko pokoro, ki si jo je bila naložila sama.

— Ta pokora, — je odgovoril poročnik otožno, — bo nedvomno izbrisala vse vaše grehe, če jih sploh kaj imate. Jaz pa, ki mi je vaše priznanje strlo srce, ne bom nikoli pozabil vaše požrtvovalnosti in vašega samozatejevanja. In če po tem boleznem priznanju ne smem več reči: bodite mi žena, vam vendar lahko stisnem roko in vas prosim, da mi postanete zopet prijateljica.

In poročnik ni mogel zadržati dveh debelih solz, ki sta mu zdrknili po licih.

— Vaša prijateljica... vedno... vedno, če le dovolite! — je odgovorila Marjana. In tudi ona si je zaman prizadevala skriti zbeganost in žalost, ki ji je legla na izmučeno srce.

Rekli smo že, da bi morale slediti svažbi guvernerjeve hčerke poroke kolonistov in domačinov z izgnankami.

V kaznilnici je bilo res že vse pripravljeno in nestržno so vsi pričakovali, kdaj napoči določena ura.

Dvajset poročnih parov naj bi prejelo paporoki guvernerjeve hčerke z Gastonom de Saulny cerkveni blagoslov. Med njimi so bili seveda samo kolonisti, deležni naklonjenosti vplivnih moč.

Žrebanje ni bilo nič posebnega. Kolonisti so si izbirali žene pod vodstvom predstojnika kaznilnice in dveh častnikov posadke.

Poselli so okrog mize, ki je stala na nji namestu žare izdobljena buča, kamor so metali listke z imeni že vnaprej določenih izgnank in pa listke, ki so bile na njih napisane ničle. Obojih listkov je bilo baš toliko, kolikor je bilo nadebudnih ženinov.

En častnik je beležil izide tega čudnega žrebanja. Zelo zanimivo je bilo opazovati obraze prizadetih moških in žensk. Moški so dobro vedeli, da dve tretjini ne bosta izžrebani. Gledali so se dokaj mirno. Mnogi niso stali prvič pri takem žrebanju.

Eni niso skrivali svojih sovražnih pogledov. Drugi so govorili o tem, da bodo morebitno kruto usodo omilili in kupili od tega ali onega ljubljene srece ženo, ki mu jo da srečno naključje. To je bila ena stara navada kakor žrebanje samo.

Občutki prisotnih žensk so bili pa drugačni, kajti vsaka je bila trdno prepričana, da dobi moža. Seveda je bilo mnogo ugibanja, želja in radovednosti, kako bodo žrebi odločili.

In vsaka je iskala med moškimi tistega, ki bi ji bil najbolj všeč.

In glasno, večinoma z nesramnimi besedami so se pomenkovale o svojih vtisih. Prepričani zaradi tega ali onega fanta niso bili med njimi nič posebnega.

Med gledalci so se zabavali vojaki in mornarji z zasoljenimi šalami in zbadljivkami na račun ženinov in nevest.

Niti častniki, ki so prišli gledat zanimivo žrebanje, niso mogli odvrtni pogleda od gruč zgnank. Saj so bile večinoma čedne, mnogo tudi unikavne.

(Dalje prihodnjik.)

IGRE

Benečki trgovci, Igrakaz v 5. dejanju	40
Cyrano de Bergerac, Herična komedija v petih dejanjih. Trdo vezano	1.30
Edela, drama v 4. delu	60
Gospa iz morja, 5. del	75
Lokajna izloženica, 3. del	50
Marja, Senenč v Richmondu, 4. dejanja	30
Ob večer, Igrakaz v štirih slikah	30
Tončkovci sanje na Miklavžev večer, Mladinska igra s petjem v 3. dejanjih	60
R. U. K. Drama v 3. dejanjih s predigro, (Čapek), vez.	45
Revizor, 5. dejanj, trdo vezano	75
Za križ in svobodo, Igrakaz v 5. dejanjih	35
1. sv. Po 12 letih, 4. dejanja	50
11. sv. Zapravljenec	50
12. sv. Skopnik	50
Zbirka Ugodnih igr:	
3. snopč. Mila pod zemljo, Sv. Neža, Sanje	50
13. snopč. Vestačka, Sveti Marijo Devica, Marijin otrok	30
14. snopč. Sv. Boštjan, Junakinja Isklona, Mladinska igra	30
15. snopč. Turki pred Dunajem, Fahleja in Neža	30
20. snopč. Sv. Juri; Ljubezen Marijinoga otroka	30

KNJIGARNA "GLAS NARODA" 216 W. 18th Street NEW YORK CITY

NEURADNA PREISKAVA HITLERJEVEGA REŽIMA

Pred kratkim je bila v Ameriki organizirana neuradna komisija, čije naloga je preiskati položaj v Nemčiji pod Hitlerjevim režimom. Na sliki so štiri njegovi člani in sicer (z leve na desno): George A. Medaris, Clarence Darrow, Arthur Garfield Hays in Dudley Field Malone.

BUKOV GOZD

ROMAN IZ ŽIVLJENJA
Za "Glas Naroda" priredil: I. H.

— Da, da; človek je čudno bitje. Pogosto tudi sama sebe nisem mogla razumeti. Ker sama nisem imela otrok, sem si saj enega hotela kupiti. In moje sree je bilo tako neumno, da sem hotela imeti ravno tega ponosnega, vitkega fanta. Od prvega trenutka, ko sem ga videla — tedaj je bil še otrok in njegova mati je še živela — sem nanj obesila svoje sree. Videla sem ga rasti — njegova mati je umrla — nato je umrl tudi moj mož. Bila sem bogata vdova. Tedaj sem izvedela, kako slabo stoji s tem lepim posestvom — izvedela sem, da mora gospodar s svojim sinom iti v revščino. Naenkrat me prime vroče veselje. Bila sem bogata in in Gustavu sem mogla obdržati dom, ako sem le hotela. Domisljala sem si, da bom zato dobila malo hvalečnosti in ljubezni, četudi sem bila popolnoma navadna stvar. Mislila sem si, da mora biti v smislu Gustavove matere, ako obdržim hišo njenemu sinu. Tukej naj bo enkrat gospodar! Toda zamišljivo mi je vse vrgel pred noge. In navzlic temu vi si moje trdovratno sree še vedno z materinsko ljubeznijo na njem. Tukej živim in delam samo zato, da oskrbujem to posestvo za Gustava Honeka. Zato tedaj tudi nisem rekla niti besede, ko je njegov oče hotel kupiti vse imetnine. Gustav naj bo po moji smrti tujak gospodar in naj tujak najde vse, kar mu je kdaj bilo ljubo in drago. Ko ne bom več pri življenju, me bo mogoče vendarle pravično soditi. Tedaj bo tudi izvedel, kako neumno hrepenenje me je gnalo, da sem postala žena njegovega očeta.

Vsed dolgega govorjenja postane stara gospa zelo utrujena. Jutta prime njeno roko ter jo stisne med svoje gorke prste. Njene oči bleste v globoki ginjenosti.

— Kako si plemenita in velikodušna, teta Lavra. Sedaj vidim, da nisi revna na ljubezni. Kdor zna tako močno in iskreno ljubiti, je navzlic vsemu zavidanja vreden, tudi če ta ljubezen ni vračana! Ko bi Gustav Honek vedel, kako izgleda v tvojem sreu, bi se proti tebi obnašal popolnoma drugače, o tem sem prepričana. Zakaj mu tega, kar si povedala meni, nisi s pismom razložila?

Čečo gospe Lavre se nagubani.

— Tudi jaz imam svoj ponos. Tam, kjer morem s polnimi rokami delati, ne morem beračiti.

Dolgo gleda Gustavo sliki. Njene oči gore. In sedaj pride kot samota na njeno zaprto dušo, da je odkrila svojo bolečino. Neumno je, da ti vse to povem. Pozabi — ne vem, zakaj sem ti vse to odkrila, kar sem trdno zaprla v svoje sree. Toda, ker si mi prinesla poročilo o njem, me je spravilo iz ravnotežja. In če sem še tako zaprta proti vsem, sem bila danes velika klepetulja. In to moram pozabiti. Jutta.

Jutta pa zmaje z glavo.

— Ne, teta Lavra, te ure ne bom nikdar pozabila. Toda spomin na to mi bo vedno ostal svet. Zahvaljujem se ti, da si me štela vreden svojega zaupanja.

Stara gospa nekaj časa gleda molče v Jutin obraz. Žile njene obraza se natezajo, kot bi hotela še nekaj povedati, toda naglo se obrne.

— Gremo naprej.

Naglo gre v sosednjo sobo. Jutta ji sledi, zatopljena v globoke misli.

V sosednji sobi najdeti Leno zamaknjeno v dragoceno vezeno, staro mačno obleko. Tudi Jutta jo je morala občudovati.

Gospa Lavra nenadoma popolnoma obmolke. Čez nekaj časa pa pravi naglo:

— Dovolite mi, da vaju sedaj zapustim. Johan bo vaju dalje vodil. Nisem več navajena, da bi se dolgo razgovarjala. Toda, če se ne spodbikate nad mojim čudnim vedenjem in vam ni neprijetno, tedaj vaju presim, da še večkrat pridete k meni. Po Johanu vama bom sporočila, kadar bom zopet imela kaj časa.

In nato naglo odide.

Nekaj minut zatem je bil pri pih Johan ter jima dalje razkaval. O preteklosti Honekovih je znal povedati marsikaj zanimivega. Lena z velikim zanimanjem posluša te zanimivosti. Jutine misli pa še vedno ostanejo pri čudnem razgovoru s teto Lavro in njene melko sree je bilo polno sočutja do stare gospe.

Naslednjega dne popoldne se je Jutta odpravila s slikarskim orodjem proti kameniti plošči. Leno je medtem hotela pisati svojemu možu obširno pismo in nato iti v park, in bi počakala, da se Jutta vrne.

Ko pride Jutta do plošče, zopet občuduje krasno pokrajino ter razgrne svoje slikarsko orodje.

Ko Jutta z nekaterimi hitrimi potezi napravi podobo, vstane, da se nekoliko izprehodi. Gre po pešču in po ozki stezi skozi bukov gozd proti hiši, katero si je hotela ogledati popolnoma od blizu, ker je vedela, da je prazna.

Svoje slikarsko orodje je pustila pri skali.

Svoj pogled ima vprt v slikovito poslopje in se ni zmenila za svojo okolico. Zato tudi ni opazila, da je pri izhodu kotline na kladi sedel mlad gospod ter jo je gledal z velikimi, začudenimi očmi.

Bil je Gustav Honek, ki je prejšnji dan popoldne prišel na svoj stari dom. Bil je vesel, da je našel hišo v lepem redu in celo nekaj opremljenih sob, zato se je takoj odločil, da se v hiši naseli. Spočetka je mislil, da bo moral nekaj dni stanovati v kaki hiši v vasi, dokler ne bi uredil svojega stanovanja. Takoj gre v vas k svoji bivši, stari doživljaj Katarini Volmarjevi in jo naprosil, da mu vodi gospodinjstvo. Stara žena rada ustreže njegovi želji.

In tako je se Gustav v hvaležnem in zadovoljnem razpoloženju naselil v hiši. Najbolj ga je veselilo udobno pohištvo. Vsak kos starega pohištva je pozdravil kot starega znanca. Saj je še kot deček najrajši bil med tem pohištvom v podstrešju. Katarini izrazi svoje začudenje, da je bilo to staro pohištvo še vedno v tako dobrem stanju.

— Pa k temu si najbrže tudi ti pripomogla, Katarina. Samo tebi in zvestemu Johanu se imam zahvaliti za tako priazen dom. Saj nisem mti vedel, kako sem bogat, drugače bi bil že davno prišel — ji pravi.

In Katarina se nekoliko nasmeje, nato pa pravi:

— Saj sva dovolj dolga na vas čakala, Johan in jaz. Sedaj je dobro, da ste zopet enkrat tukaj.

Prvo noč je Gustav na svojem starem domu prav dobro spal. Nato je od zgodnjega jutra hodil po gozdu in sedaj sedi na kladi ob gozdu.

Katarini je naročil, da gre po kosilu v novo hišo in naznani Johanu, da je prišel. Nujno se mu je zdelo, da mu izrazi svojo zahvalo.

Gustav je bil vesel, da je slednjič dosegel svoj cilj in je mogel odpotovati z Dunaja. Vsed Loline vsiljive ljubeznivosti mu je postalo življenje v mestu nevdružljivo.

(Dalje prihodnj.)

PLINSKE BOMBE PROTI STAVKUJOČIM

Slika je bila posneta, ko so policisti metali plinske bombe proti stavkujočim farmskim delavcem na Seabrook farmah v državi New Jersey. V spopadih je bilo ranjenih veliko število oseb. Stavka se je končala le deloma v prid stavkarjem.

REKORDERJI V DOLGOŽIVOSTI

Pisali smo že, da je v carigrski bolnišnici umrl najstarejši človek sveta, Turak Zaro Aga, ki je učkal baže 154 let. Njegova smrt je dala povod za konflikt. Turški minister za narodno zdravje je odločil, da se mora pokojnikovo truplo izročiti kliniki carigrske univerze, sorodniki pa so se temu uprli. Pa ne iz idealnih nagibov, kaj se! Hoteli so prodati truplo Američanom, k so ponujali zanj prav čedne vsote. Ameriške zdravniške znanosti namreč prav tako kakor carigrske neenake, kakšni so organi in možgani pokojnika in kakšne spremembe kažejo zaradi izredne visoke starosti.

Zaro Aga je bil vsekakor eden najstarejših ljudi na svetu, čeprav ni mogoče misliti, da je imel 154 let. Rekord v starostni dobi menda drži še vedno Thomas Carn, o katerem govore orumetelci papirji mrtvaškega registra v cerkvi sv. Leonharda v Londonu, da je umrl v starosti 207 let. Carn je bil po podatkih matične knjige imenovane cerkve rojen 1588 in je umrl januarja 1795.

Ko je angleški zdravnik Harvey seccard truplo kmeta Tomaža Parra, se ni mogel dovolj načuditi. Tkivo je bilo popolnoma podloženo z maščobo in po njem so deč, je moral pokojnik umreti v četrty svojih let. Sree mu je bilo veliko in krepko, možgane in čreva je imel popolnoma zdrave, vsa konstrukcija pa je pričala o tem, da je umrl Parr v najboljši možski dobi. In vendar se je poslovlil

od sveta v starosti 152 let! Ne dvomno pa bi bil živel še dalje, da mu niso na angleškem dvoru pokvarili želodeca z "izbranimi" jedmi. Dokler ni prišel v London, je namreč živel od kruha, sira, mleka in piva in je mlatil kakor mladenič. Do svoje smrti pe bil mladeniško čil in čvrst. Še v starosti 105 let je zapeljal cvetočo deklico, ki je nato postala mati.

Poleg Parra poznajo angleške kronike še nekega, ki je učkal visoko starost. To je bil Jakob

Drahemberg, ki se je približal rekordu idealne starosti s 145 leti življenja. Drahemberg se je moral še v svojem 120. letu zagovarjati pred sodiščem zaradi živahnosti, ki jo je kazal napram deklicam.

Protitež Drahemberga je bila španska matrona Evalija Percezo, ki je učkala 140 let in so jo do zadnjih dni življenja obletali moški zaradi ljubezni.

Zgodovinsko najstarejša ženska pa je bila grofica Desmondova, ki je učkala 145 let. Še v svojem stotem letu je bila strastna plesalka in se je vrtila na dvornih plesih. Po stotem letu si je dala še dvakrat vstaviti umetno zobovje.

ABESINJA SE POČASI MODERNIZIRA

Nedavno so v Addis-Abebi položili temeljni kamen za novo palačo, ki bo v njej imel svoj sedež abesinski parlament. Ob tej priliki je izdal abesinski cesar Haile Selassie, čigar uradni naslov se glasi: "Moč Najsvetjše trojice in Lev iz Judeje", proglas, v katerem pravi, da ne namerava ustanoviti parlamenta, ki bi bil samo "materna solica". Ker ni mogoče, da bi opravil ogromno delo reforme po edine, fevdalna gospod, ga pa ne podpira posebno rada, je muno potrebno, da pokliče v parlament moč, ki uživa njegovo popolno zaupanje in ki mu bodo pomagali doseči cilj. Ustanoviti hoče modern državo, toda ne slepo po evropskih vzorcih. Zaveda se veliko težav, ki bo na nje naletel pri tem delu, kajti njegova država je bila

evropski civilizaciji doslej večinoma zaprta. V prvi vrsti pa hoče rešiti svojo državo težkih in ponižujočih pogodb s tujimi državami.

Po tako zvani pogodbi Klobokovskega iz leta 1908 ne sme Abesinija ničesar izpremeniti na svoji carinski politiki brez dovoljenja drugih pogodbenih držav. Doselej velja tudi sistem tako zvanih zaščitnikov tujih poslastič, ki so bile svojčas občajne tudi v Maroku. Mnogi domačini gredo protovoljno pod zaščito tega ali onega tujega poslanstva, da se na nje ne razteza domača, zelo patrijarhalna in čisto barbarška zakonodaja. Taki domačini so vpisani kot zaščitenci tega ali onega poslanstva, ki ga morajo oblasti takoj obvestiti, če katerega zaščiteneca aretirajo. Abesinski cesar se je že obrnil na vsa tuja poslanstva s prošnjo, naj se ne prijetne pogodbe razveljavijo.

Vsa večja trgovska in industrijska podjetja v Abesiniji so v rokah tujcev in tudi edina abesinska železnica je tuja last. Haile Selassie hoče delati na to, da bi se začeli domačini pod njegovim vodstvom sami pečati s trgovino in industrijo. Izdani so bili tudi že strogi ukrepi proti suženstvu, ki še vedno bujno cvete v obmejnih krajih Sudana. Vsakemu, ki kupuje ali prodaja sužnje, preti sicer smrtna kazen, toda dobro mišljene ukrepe čisto sabotirajo celo najvišji vladni uradniki. Duhovščina in fevdalna gospoda so proti reformam svojega vladarja, ker se boje, da bo z njimi prikrasjena njihova moč. Cesar je vzel pod svojo upravo tri pokrajine, ki naj postanejo vzor vsem drugim.

Krog novih mož v Abesiniji, dostopnih raznih reformam in novotarijam, se omejuje prav za prav na najbližjo okolico cesarske palače. Cesar je poslal več mladih ljudi v Anglijo in na Japonsko, da bi tam študirali državno upravo in zakonodajo ter sploh zbirači najrazličnejša znanja in izkušnje, ki bi se dale s pridom porabiti za veliko delo obnove in modernizacije Abesinije. Sam se je obdal z japonskimi svetovalci. Odkar je bilo sklenjeno, da se bo japonski princ poročil z abesinsko princeso, se vidi v vsem naraščajoči vpliv Japonske v Abesiniji. Kaže, da si je izbral Haile Selassie Japonsko za svoj vzor in da hoče iz svoje države polagoma napraviti najmočnejšo državo v Afriki.

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PISITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJABNILA ZA POTOVANJE

25. julija:
New York v Hamburg27. julija:
Majestic v Cherbourg28. julija:
Ile de France v HavreODPLUTJE PARNIKOV ZA MESECE
AVGUST 19341. avgusta:
Albert Ballin v Hamburg
Berengaria v Cherbourg
Washington v Havre4. avgusta:
Conte di Savoia v Genoa
Champlain v Havre
Bremen v Bremen8. avgusta:
Aquitania v Cherbourg
Deutschland v Hamburg10. avgusta:
Olympic v Cherbourg11. avgusta:
Katarina v Trst
Leviathan v Havre
Paris v Havre
Europa v Bremen14. avgusta:
Statendam v Boulogne15. avgusta:
Manhattan v Havre
Hamburg v Hamburg16. avgusta:
Majestic v Cherbourg18. avgusta:
Rex v Genoa
Ile de France v Havre
Berengaria v Cherbourg20. avgusta:
New York v Hamburg24. avgusta:
Roma v Genoa25. avgusta:
Lafayette v Havre
Aquitania v Cherbourg
Bremen v Bremen29. avgusta:
Olympic v Cherbourg
Albert Ballin v Hamburg
Washington v Havre30. avgusta:
Paris v Havre31. avgusta:
Europa v Bremen
Leviathan v Havre

V JUGOSLAVIJO

Preko Havre

NA HITREM EKSPRESNEM PARNIKU

ILE DE FRANCE

28. JULIJA

18. Avgusta — 8. Septembra

PARIS

11. Avgusta — 30. Avgusta

CHAMPLAIN

4. Avgusta — 3. Septembra

NIZKE CENE DO VSEH DELOV

JUGOSLAVIJE

Za pojasnila in potne liste vprašajte naše poslovalne agente

Slovenic Publishing Co.

TRAVEL BUREAU

216 West 18th St., New York City, N. Y.

FRENCH LINE

PO 18 LETIH SO MU IZ-

VLEKLI KROGLO

Leta 1916 je bil hotelski ravna-

telj Leon Charpentier iz Nice ran-

jen v svetovni vojni. Dobil je strel

v bedro. Zdravniki ga takrat niso

hoteli operirati in krogla je zarasla

v meso. Šele pred nekaj tedni je

Charpentier začutil pod kožo v be-

dru trd predmet. Od dneva do dne-

va mu je vedno bolj nagajal. Kon-

čno je sam prerezal kožo in na dan

je prišla krogla, ki jo je nosil s

seboj 18 let.

Skupni Izleti

v Jugoslavijo:

ILE DE FRANCE, 28. julija v Havre

Karta do Ljubljane \$117.54; za tja in nazaj \$206.50

EUROPA v Cherbourg, 12. avgusta

Karta do Ljubljane \$122.54; za tja in nazaj \$211.50

Posebno priporočamo izlet s parnikom **AQUITANIA**, dne 14. JULIJA, katerega bo vodil naš rojak Mr. EKEROVIC, ki je uradnik pri Cunard Line, in pa izlet s parnikom **EUROPA**, 12. AVGUSTA, katerega vodi izkušen uradnik Mr. GOYDICH od North German Lloyd. — Oba imata dovolj skušenj, ker sta vodila že mnogo izletov v Jugoslavijo, zato bo gotovo vsak zadovoljen, ki se teh izletov udeleži.

Obiskovalci Sokolskega Zleta v Jugoslaviji, ki imajo ameriški potni list, bodo plačali samo 30 centov za vžum in dobilo 75 odstotkov znižano ceno po jugoslovanskih železnicah.

Kdor želi imeti prijetno družbo, naj se nam takoj priglasijo in če je gotov, naj pošlje nekaj are, da mu preskrbimo najboljši prostor na enem izmed teh parnikov. Mi bomo takoj preskrbeli vse potrebne listine za potovanje in sploh vse, da bo vsakdo zadovoljen. Dolgoletnekušnje in priporočila onih, ki so se posluževali našega posredovanja, so najboljšje jamstvo vsakemu. Priglasite se takoj za novoletna na:

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(TRAVEL BUREAU)

216 West 18th Street

New York, N. Y.